

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 142/2025-14

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ľuboša Szigetiho a sudcov Petra Molnára (sudca spravodajca) a Petra Straku v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky **O2 Slovakia, s.r.o.**, Pribinova 40, Bratislava, IČO 47 259 116, zastúpenej A.K.F. Legal, s. r. o., Čulenova 5, Bratislava, proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 10CoCsp/21/2023-189 z 23. júla 2024 a č. k. 10CoCsp/24/2023-189 z 23. júla 2024 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľky a skutkový stav veci

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 25. novembra 2024 domáha vyslovenia porušenia základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a práva podľa čl. 36 ods. 1 Charty základných práv Európskej únie rozhodnutím krajského súdu uvedeným v záhlaví tohto uznesenia. Napadnuté rozhodnutie navrhol zrušiť, vrátiť vec na ďalšie konanie a priznať náhradu trov konania v konaní pred ústavným súdom.

II.

Argumentácia sťažovateľky

2. Sťažovateľka je žalovanou v spotrebiteľskom spore vedenom na Okresnom súde Svidník pod sp. zn. 1Csp/106/2021, v ktorom okresný súd rozsudkom sp. zn. 1Csp/106/2021 zo 14. novembra 2022 určil zmluvnú podmienku v znení: *«Zmluvné strany sa v zmysle § 262 ods. 1 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „Obchodný zákonník“)*

dohodli, že (i) Zmluva a (ii) vzťahy, ktoré vznikli na základe Zmluvy, a ktoré nie sú výslovne upravené, sa spravujú Obchodným zákonníkom okrem práv a povinností výslovne upravených Zákonom,» za neprijateľnú, priznal žalobcovi primerané finančné zadost'učinenie 50 eur, v prevyšujúcej časti žalobu zamietol a priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania vo výške 100 % (ďalej len „rozsudok okresného súdu“).

3. Proti vyhovujúcim výrokom rozsudku okresného súdu s'ťažovateľka podala odvolanie, argumentujúc porušením práva na spravodlivý proces spočívajúcim v arbitrárnosti napadnutého rozhodnutia a nesprávnom právnom posúdení (i) vyhodnotenia námietky premlčania, (ii) ignorovaním tvrdení s'ťažovateľky o absencii podmienok podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisoch, (iii) posúdením podania žaloby ako šikanózneho výkonu práva, (iv) určenia zmluvnej podmienky ako neprijateľnej napriek tomu, že nespôsobovala značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa, (v) neprimeranej výšky priznaného finančného zadost'učinenia a (vi) priznaním nároku na náhradu trov konania v rozsahu 100 % napriek tomu, že žalobca podanou žalobou uplatnil šikanózny výkon práva a nemal plný úspech vo veci.

4. Po podaní odvolania s'ťažovateľka následne doručila návrh na prerušenie konania podľa § 162 ods. 1 písm. c) CSP spolu s návrhom na začatie prejudiciálneho konania pred Súdny dvorom Európskej únie (ďalej len „návrh na prerušenie konania“).

5. Krajský súd návrh na prerušenie konania zamietol, potvrdil rozsudok okresného súdu vo výrokoch napadnutých odvolaním a priznal žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % (ďalej aj „rozsudok krajského súdu“ alebo „napadnutý rozsudok“).

6. Proti rozsudku krajského súdu s'ťažovateľka podala 25. novembra 2024 dovolanie (v rovnaký deň bola doručená ústavnému súdu aj prejednávajúca ústavná s'ťažnosť, pozn.), ktoré tvorí prílohu ústavnej s'ťažnosti. S'ťažovateľka v dovolaní proti všetkým výrokom napadnutého rozsudku argumentuje dôvodmi podľa § 420 písm. f) a § 421 ods. 1 písm. a) a c) CSP.

7. S'ťažovateľka v ústavnej s'ťažnosti uvádza, že o podanom dovolaní ku dňu podania ústavnej s'ťažnosti rozhodnuté nebolo.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej s'ťažnosti

8. S'ťažnostnou argumentáciou s'ťažovateľka atakuje napadnuté rozhodnutie pre jeho nesprávnosť a arbitrárnosť v spojení s nedostatočnosťou odôvodnenia, ako aj z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia: (i) neprijateľnosti zmluvnej podmienky, (ii) šikanózneho výkonu práva žalobcu, (iii) námietky s'ťažovateľky, že nárok na primerané finančné zadost'učinenie je premlčaný alebo naopak uplatnený predčasne, (iv) obligatórnej povinnosti krajského súdu položiť formulované prejudiciálne otázky Súdnemu dvoru Európskej únie a (v) nároku na náhradu trov konania.

9. Z obsahu ústavnej s'ťažnosti a jej príloh vyplýva, že s'ťažovateľka súbežne s touto ústavnou s'ťažnosťou podala aj dovolanie, a to z dôvodu podľa § 431 CSP [argumentujúc vadou podľa § 420 písm. f) CSP], ako aj § 432 CSP v judikatúrnych situáciách predpokladaných v § 421 ods. 1

písm. a) a c) CSP. V dovolaní namietané porušenie práva na spravodlivý proces a nesprávne právne posúdenie veci krajským súdom sa *de facto* kryje so sťažnostnou argumentáciou uvedenou v tejto ústavnej sťažnosti. Ku dňu rozhodnutia o ústavnej sťažnosti o podanom dovolaní sťažovateľky rozhodnuté nebolo.

10. Ústavný súd sa v úvode z dôvodu uplatňovania princípu subsidiarity vyplývajúceho z čl. 124 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len ako „zákon o ústavnom súde“) zaoberal jeho právomocou, ktorá je v zásade daná až po tom, čo sťažovateľ vyčerpal všetky dostupné aj mimoriadne opravné prostriedky.

11. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti v zásade namieta totožné skutočnosti, na základe ktorých podal proti napadnutému rozsudku krajského súdu dovolanie. Rozsah, v akom sťažovateľ napadol rozsudok krajského súdu dovolaním (zohľadňujúc uplatnené dovolacie dôvody), umožňuje dovolaciemu súdu realizovať materiálny prieskum napadnutého rozhodnutia, ktorého výsledkom môže byť postup podľa § 449 CSP, t. j. zrušenie rozsudku krajského súdu. Vzhľadom na uvedené sťažovateľ podaným dovolaním môže dosiahnuť cieľ sledovaný aj touto ústavnou sťažnosťou.

12. Ústavný súd už skôr judikoval, že by bolo v rozpore s princípom subsidiarity, ak by ústavný súd rozhodoval súbežne s najvyšším súdom ako súdom dovolacím. Po prípadnom prijatí ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie by totiž došlo k vzniku ústavne neakceptovateľného stavu, keď by v zásade o rovnakej veci rozhodovali paralelne viaceré orgány súdneho typu – najvyšší súd a ústavný súd (pozri I. ÚS 85/2025 a tam uvedená judikatúra) – s potenciálne opozitnými rozhodnutiami, a na to nadväzujúcim negatívnym dopadom na právnu istotu (III. ÚS 35/2019).

13. S poukazom na ustálenú rozhodovaciu prax ústavného súdu (pozri I. ÚS 182/2023 a tam uvedenú judikatúra) celkové posúdenie otázky prípustnosti dovolania ústavný súd ponecháva na dovolací súd, a nebude parciálne *ex ante* vstupovať do jeho právomoci autonómne posúdiť prípustnosť a dôvodnosť dovolania v civilnom konaní. Právomoc ústavného súdu preskúmať rozhodnutia všeobecných súdov je daná až po tom, čo k náprave nedošlo v rámci opravných konaní civilného procesu, o ktorú sa sťažovateľ účinne uchádza (pozri aj IV. ÚS 640/2022).

14. S prihliadnutím na sťažovateľom uplatnenú sťažnostnú argumentáciu ústavný súd neopomína ani skutočnosť, že táto argumentácia nemusí byť v plnom rozsahu spôsobilým predmetom dovolacieho prieskumu {v prejednávanej veci pôjde najmä o majetkový cenzus pri nesprávnom právnom posúdení výšky primeraného finančného zadost'učinenia [§ 422 ods. 1 písm. b) CSP], ako aj preskúmanie správnosti postupu krajského súdu pri zamietnutí návrhu na prerušenie konania a na predloženie prejudiciálnych otázok Súdnemu dvoru Európskej únie}. Ustanovenie § 124 *in fine* zákona o ústavnom súde však v ústavnej sťažnosti proti rozhodnutiu najvyššieho súdu sťažovateľke umožní predniesť aj námietky, ktoré nemohli byť predmetom dovolacieho prieskumu. Lehota na podanie ústavnej sťažnosti sa teda bude považovať za zachovanú aj voči právoplatnému rozhodnutiu krajského súdu v rozsahu, v akom námietky sťažovateľky nemohli byť predmetom dovolacieho prieskumu. Tieto námietky tak budú spôsobilé byť predmetom úplného ústavného prieskumu až spolu s výsledkami dovolacieho konania.

15. Vzhľadom na už uvedené je potrebné ústavnú sťažnosť odmietnuť pre nedostatok právomoci ústavného súdu podľa § 56 ods. 2 písm. a) zákona o ústavnom súde.

16. Keďže ústavná sťažnosť bola odmietnutá ako celok, rozhodovanie o ďalších návrhoch sťažovateľky v uvedenej veci stratilo opodstatnenie, preto sa nimi ústavný súd nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 11. marca 2025

Luboš Szigeti
predseda senátu